

Noticiari

Llibres rebuts.—“El sentido clínico. Cuestiones prácticas de Medicina de antaño y de hoy”, per M. Rodríguez i Portillo. Edit. Araluce.

Diu el conegut fisiòleg francès, el professor Charles Richet, en el pròleg amb què comença l'esmentada obra:

“El llibre de medicina del meu eminent col·lega, és una obra original, que mereix tota l'atenció dels metges. No és pas un tractat didàctic que exposa successivament, segons les fórmules habituals, la patogènia, la simptomatologia, el diagnòstic i la terapèutica de totes les malalties. No són tampoc lliçons clíniques en les quals l'autor exposa amb detalls casos nombrosos i difícils que ha tingut ocasió d'observar. És altra cosa allò que ha volgut realitzar el senyor Rodríguez Portillo. Ha volgut que els metges joves es beneficiïn de tota la seva experiència, donant-los a més alguns consells generals. I ho ha aconseguit a la perfecció, puix encara en medicina el pitjor defecte és ésser enutjós i aquesta obra es llegeix amb profit i plaer sense que mai l'atenció es falti.”

El parer de l'illustre professor és també el nostre i subscriu l'esmentat amb tota fermesa.

Consta l'obra dels següents capítols:

Valor de l'oportunitat en Clínica terapèutica. - L'interrogatori en clínica; la seva rehabilitació. - La Febra en el seu aspecte clínic basat en els coneixements fisiopatològics moderns. - La Terapèutica racional de la Febre. - La neumònia central en la infància; la seva freqüència; errors diagnòstics i manera d'evitar-los. - Concepte clínic actual de la septicèmia. - Ensenyances terapèutiques derivades del concepte clínic de la septicèmia. - L'Oxigenoteràpia per via paraenteral. - La dieta, sagnia i transfusió sanguínia vistes a través de les concepcions fisio-pato-terapèutiques modernes. - La noció del terreny i de l'aptitud morbosa, factors bàsics de la patologia i terapèutica modernes.—F. P.

—“Estudio sobre el origen y evolución de las islas de Langerhans en el embrión humano en relación con la desaparición de los fenómenos autotóxicos gravídicos”. - Dr. D. Juan Rusca Vilardell. Tesis de Doctorado. 1930.

Tesi molt estimable, il·lustrat amb 18 figures i avalat amb una sèrie de treballs histològics.

Les conclusions són les següents:

1.ª Encara que no tenim dades directes ens basten les indirectes per tal d'assenyalar el temps de la primera aparició de les illes de Langerham en l'embrió humà, que colloquem entre el primer i segon mes de la vida intra-uterina.

2.ª El punt d'origen d'aquestes illes seria, segons les nostres investigacions, les parets dels tubs pancreàtics exocrínics.

3.ª El caràcter distintiu per reconèixer els esbossos d'aquestes illes és que les cèl·lules, especialment llurs nuclis, són quelcom més clars que les cèl·lules destinades al creixement dels tubs pancreàtics en ordre a formar les vesícules terminals.

4.ª A l'estadi del tercer al quart mes apareixen les granulacions que estimen endocrines en les cèl·lules integrants de les illes de Langerham.

5.ª Estimem com a probable, que aquestes cèl·lules comencen a segregat insulina per aquest temps.

6.ª Aquesta insulina, influeix, segons sembla, en l'organisme matern i constitueix probablement com el contra-verí de l'autointoxicació gravídica.

7.ª La indicada autointoxicació, sembla provenir d'una substància tòxica que hem extret de la placenta humana i que a petites dosis mata a l'animal en injecció intravenosa.

8.ª Suposem que l'efecte d'aquesta substància és produir alteracions en el fetge, d'ordre citofisiològica, que té per conseqüència produir una pertorbació glucogènica, la qual seria contra-